ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 22ας Μαρτίου 1961*

Αντικείμενο των υποθέσεων:

— προσφυγή ακυρώσεως κατά του εγγράφου του τμήματος αγοράς της Ανωτάτης Αρχής, της 7ης Αυγούστου 1959, με το οποίο το τμήμα αυτό αρνήθηκε να εφαρμόσει υπέρ της προσφεύγουσας την αρχή της αποζημιώσεως, η οποία ζητήθηκε λόγω του υποτιθεμένου υπηρεσιακού πταίσματος της Ανωτάτης Αρχής, συνισταμένου στη χορήγηση σε ορισμένες επιχειρήσεις «εξαιρέσεων» όσον αφορά την εξίσωση του παλαιοσιδήρου (υπόθεση 42/59)·

— προσφυγή ακυρώσεως της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως η οποία φέρεται ότι προκύπτει από τη σιωπή που τήρησε η Ανωτάτη Αρχή σχετικά με τις αιτήσεις της προσφεύγουσας περί καταργήσεως όλων των «εξαιρέσεων» που έχει χορηγήσει η ανέχεται η Ανωτάτη Αρχή όσον αφορά την εξίσωση του παλαιοσιδήρου, περί καθορισμού νέου φορολογικού συντελεστή και περί ανακοινώσεώς του στην προσφεύγουσα μαζί με όλα τα στοιχεία που της επιτρέπουν να προβεί σε κανονικό έλεγχο σχετικά με τη θέσπιση αυτών των φόρων (υπόθεση 49/59).

Διατακτικό της αποφάσεως:

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Επί της υποθέσεως 42/59:

Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Επί της υποθέσεως 49/59:

1) Ακυρώνει τη σιωπηρή απόφαση με την οποία η Ανωτάτη Αρχή αρνείται να καταργήσει, με αναδρομική ισχύ, τις απαλλαγές που έχουν χορηγηθεί στις παρεμβαίνουσες και να καθορίσει, σύμφωνα με την κατάργηση, την εισφορά που οφείλει η προσφεύγουσα, καθώς και να την ανακοινώσει στην προσφεύγουσα μαζί με όλα τα στοιχεία που της επιτρέπουν να προβεί σε κανονικό έλεγχο σχετικά με τη θέσπιση αυτής της εισφοράς.

2) Αναπέμπει την υπόθεση στην Ανωτάτη Αρχή.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Ταυτίζεται κατά βάση με το διατακτικό.